

Một Ấn Độ mới tin vào lực lượng của thị trường sẽ là điểm đến đầu tư ưa thích nhất: Thủ tướng Modi

Đã bảy tháng kể từ khi Ấn Độ phát động cuộc chiến chống lại vi rút corona thông qua đợt phong tỏa đầu tiên vào tháng Ba. Ngài đánh giá thế nào về cách chúng ta đã thực hiện?

Tôi chắc chắn tất cả chúng ta đều đồng ý rằng vi rút này là một thứ gì đó chưa được biết đến, không giống như những gì đã xảy ra trong quá khứ. Vì vậy, trong khi đối phó với kẻ thù mới chưa được biết đến này, phản ứng của chúng ta cũng đã phát triển theo.

Tôi không phải là chuyên gia sức khỏe nhưng đánh giá của tôi dựa trên những con số. Tôi nghĩ chúng ta nên đánh giá cuộc chiến chống vi rút corona của chúng ta thông qua số lượng những người chúng ta đã cứu sống.

Virus này được chứng minh là rất hay thay đổi. Đã có lúc, một số nơi như Gujarat được coi là điểm nóng trong khi tình hình dường như đang được kiểm soát ở Kerala, Karnataka, v.v Và sau vài tháng khi mọi thứ đã được cải thiện ở Gujarat thì tình hình lại trở nên tồi tệ hơn ở Kerala.

Đây là lý do tại sao tôi cảm thấy không có chỗ cho sự tự mãn. Tôi cũng nhấn mạnh điều tương tự trong thông điệp gần đây của mình trước toàn quốc vào ngày 20 tháng 10 rằng cách duy nhất để đi về phía trước là thực hiện các biện pháp phòng ngừa như đeo khẩu trang, rửa tay và giãn cách xã hội vì 'Jab tak dawai nahin, tab tak dhilai nahin.' (không được bắt cần cho tới khi thuốc đặc trị được tìm ra.)

Nhưng liệu nó có diễn ra theo cách ngài đã mong đợi hay ngài đã phải ứng biến và đổi mới liên tục?

Chúng ta đã chủ động và kịp thời đưa ra một cuộc phong tỏa toàn quốc. Khi chúng ta áp dụng biện pháp phong tỏa, tổng số ca chỉ mới có vài trăm chứ không giống như nhiều quốc gia áp dụng biện pháp này khi số ca đã lên đến hàng nghìn. Chúng ta đã áp dụng phong tỏa ở một thời điểm rất quan trọng trong quỹ đạo của đại dịch.

Chúng ta không chỉ kịp thời nắm bắt những mốc phong tỏa quan trọng mà còn có quy trình nói lỏng phong tỏa đúng lúc và phần lớn nền kinh tế của chúng ta cũng đang đi đúng hướng. Dữ liệu của tháng 8 và tháng 9 đã cho thấy điều đó.

Ấn Độ đã thực hiện một cách tiếp cận dựa trên khoa học để đối phó với đại dịch Covid-1. Và cách tiếp cận như vậy tỏ ra có lợi.

Các nghiên cứu hiện đã chỉ ra rằng phản ứng này đã giúp tránh được một tình huống có thể dẫn đến sự lây lan vi rút nhanh chóng với nhiều ca tử vong hơn. Ngoài việc ngăn chặn kịp thời, Ấn Độ là một trong những quốc gia đầu tiên bắt buộc đeo khẩu trang, sử dụng ứng dụng theo dõi liên lạc và triển khai các xét nghiệm kháng nguyên nhanh chóng.

Đối với một đại dịch như thế này, chúng ta sẽ không thể kiểm soát nó nếu cả nước không đoàn kết. Cả nước đã chung sức chống lại loại virus này. Các chiến binh Covid, những nhân viên y tế

tuyên đầu của chúng ta, biết rõ mối đe dọa đối với cuộc sống của họ nhưng vẫn chiến đấu vì tổ quốc.

Bài học lớn nhất của ngài là gì?

Một bài học tích cực trong vài tháng qua là tầm quan trọng của các cơ chế phân phối đã đến tận điểm cuối cùng. Phần lớn cơ chế phân phối này được xây dựng trong nhiệm kỳ đầu tiên của chính phủ của chúng tôi và nó đã giúp chúng tôi rất nhiều trong việc đối mặt với đại dịch thế kỷ này. Tôi sẽ chỉ đưa ra hai ví dụ. Đầu tiên, thông qua chế độ Chuyển khoản Lợi ích Trực tiếp, chúng tôi đã có thể chuyển tiền mặt thẳng đến tài khoản ngân hàng của hàng triệu người gần như ngay lập tức. Toàn bộ cơ sở hạ tầng để thực hiện điều này đã được xây dựng trong sáu năm qua. Trước đó, ngay cả trong những thiên tai tương đối nhỏ hơn, việc cứu trợ đã không đến được với người nghèo và đã xảy ra tình trạng tham nhũng lớn. Nhưng chúng tôi đã có thể cứu trợ người dân trên quy mô lớn trong một thời gian rất ngắn mà không có bất kỳ khiếu nại nào về tham nhũng. Đó là sức mạnh của công nghệ trong quản trị. Để đưa ra một sự tương phản, có lẽ bạn có thể thông tin cho độc giả của mình về cách Ấn Độ đã phải đối mặt với dịch bệnh đậu mùa vào những năm 1970.

Và thứ hai là sự thay đổi hành vi mà hơn một tỷ người đã thích nghi trong một khoảng thời gian ngắn như vậy - đeo khẩu trang và duy trì khoảng cách xã hội - là một mô hình toàn cầu về sự tham gia của cộng đồng mà không có bất kỳ sự cưỡng chế nào.

Chính quyền liên bang và tiểu bang đã làm việc một cách liền mạch như một nhóm, các khu vực công và tư cùng hợp tác, tất cả các bộ cùng nhau gánh vác những trách nhiệm đa dạng và sự tham gia của người dân đảm bảo một cuộc chiến thống nhất và hiệu quả.

Đánh giá của ngài về tình trạng lây lan của Covid-19 ở Ấn Độ là gì?

Các biện pháp chủ động đã được thực hiện trong giai đoạn đầu của đại dịch đã giúp chúng ta chuẩn bị khả năng phòng thủ chống lại đại dịch. Mặc dù chỉ một cái chết do không kịp thời cứu chữa cũng vô cùng đau đớn nhưng có thể nói với một đất nước có quy mô, sự cởi mở và kết nối như chúng ta thì tỷ lệ tử vong do Covid-19 tại đây đã là thấp nhất trên thế giới. Tỷ lệ phục hồi của chúng ta tiếp tục tăng cao và các ca dương tính cũng giảm đáng kể. Từ mức cao nhất là gần 97.894 ca một ngày vào giữa tháng 9, chúng ta chỉ còn khoảng 50.000 ca mới vào cuối tháng 10. Điều này có được nhờ toàn bộ người dân đã tập hợp lại và làm việc với tư cách Nhóm Ấn Độ.

Các xu hướng gần đây cho thấy sự đi xuống cả trong các ca dương tính và các ca tử vong, làm dấy lên hy vọng rằng điều tồi tệ nhất có thể đã ở phía sau chúng ta. Ngài có chia sẻ quan điểm này dựa trên dữ liệu có sẵn với chính phủ không?

Đây là một loại vi rút mới. Các quốc gia ban đầu đã kiểm soát được dịch bệnh hiện đang gặp phải sự bùng phát trở lại.

Sự dàn trải về địa lý của Ấn Độ, mật độ dân số, các cuộc tụ tập xã hội thường xuyên phải được ghi nhớ khi chúng ta nhìn vào những con số này và tìm cách so sánh với những người khác. Nhiều tiểu bang của chúng ta lớn hơn cả một quốc gia.

Trong nước, tác động rất đa dạng - có một số khu vực không bị ảnh hưởng mấy, trong khi có một số tiểu bang lại có tình hình nghiêm trọng và liên tục. Tuy nhiên, cần phải nhớ rằng ở một quốc gia có hơn 700 quận, huyện, tác động chỉ được nhìn thấy ở một số quận của một vài tiểu bang.

Số liệu mới nhất của chúng ta về số ca mắc mới, tỷ lệ tử vong và tổng số ca dương tính cho thấy con số thấp hơn thời gian trước đây, nhưng chúng ta không thể tự mãn. Vì rút vẫn còn ở đó, nó phát triển dựa trên sự tự mãn của chúng ta.

Tôi cảm thấy phản ứng của chúng ta nên tập trung vào việc tăng cường khả năng xử lý tình huống, nâng cao ý thức người dân, tạo ra nhiều cơ sở vật chất hơn, v.v. theo đúng câu châm ngôn 'Hy vọng điều tốt nhất nhưng chuẩn bị cho điều tồi tệ nhất'.

Đại dịch Covid-19 đã có tác động làm suy yếu nền kinh tế, và ngài đã tìm cách giải quyết bằng cách nhắm mục tiêu được sự cân bằng phù hợp giữa sự sống và sinh kế. Ngài nghĩ chính phủ đã thành công như thế nào trong nỗ lực này?

Đã hơn bảy thập kỷ kể từ khi chúng ta giành được Độc lập, nhưng vẫn còn một số người vẫn còn lối suy nghĩ thuộc địa rằng người dân và chính phủ là hai thực thể khác nhau. Nhận thức rằng tai họa này là trách nhiệm của chính phủ được bắt nguồn từ tư duy này. Đại dịch đã ảnh hưởng đến 1,3 tỷ người và cả chính phủ và người dân đều đang hợp tác với nhau để chống lại nó.

Kể từ thời điểm Covid-19 bắt đầu, thật đáng sợ khi chứng kiến rất nhiều người chết ở nhiều quốc gia khác nhau trên thế giới. Hệ thống y tế của họ đang sụp đổ vì lượng bệnh nhân cao đột ngột. Cả già lẫn trẻ đều chết rất nhiều. Vào thời điểm đó, mục đích của chúng ta là tránh tình huống tương tự ở Ấn Độ và phải cứu người dân. Vì rút này giống như một kẻ thù không xác định. Đó là điều chưa từng có.

Khi một người chiến đấu với kẻ thù vô hình, cần có thời gian để hiểu nó và phát triển một chiến lược hiệu quả để chống lại nó. Chúng ta đã tiếp cận với 1,3 tỷ người Ấn Độ và làm cho họ nhận thức được sự nguy hiểm mà chúng ta đang phải đối mặt từ vì rút và cách thức mà chúng ta có thể tự cứu lấy mình và các thành viên gia đình mình.

Đó là một nhiệm vụ rất khó khăn. Điều quan trọng là phải đánh thức sự nhận thức của mọi người. Việc đánh thức nhận thức này chỉ có thể thực hiện được thông qua sự tham gia của mọi người. Thông qua sự nhận thức chúng ta đã cho thấy quyết tâm chung của quốc gia trong việc đoàn kết hoặc bằng cách cùng nhau thấp sáng. Chúng tôi đã kêu gọi sự tham dự của mọi người để đưa tất cả người Ấn Độ về một nền tảng. Đây là một ví dụ đáng kinh ngạc về nhận thức của quần chúng trong một khoảng thời gian ngắn.

Và chiến lược kinh tế là gì?

Việc cứu sống người dân không chỉ giới hạn ở việc chống lại Covid-19. Đó còn là việc cung cấp đủ thực phẩm và các nhu yếu phẩm cho người nghèo. Ngay cả khi hầu hết các chuyên gia và báo chí đang yêu cầu chính phủ đưa ra một gói kinh tế cho khu vực doanh nghiệp, trọng tâm của chúng tôi là cứu sống những người dân dễ bị tổn thương. Lần đầu tiên chúng tôi công bố gói của Thủ tướng Garib Kalyan nhằm xoa dịu nỗi khổ của người nghèo, người di cư, nông dân.

Chúng tôi sớm có một cái nhìn sâu sắc và hiểu biết đặc biệt rằng ngành nông nghiệp là một ngành mà giải pháp xã hội có thể được duy trì một cách tự nhiên hơn mà không ảnh hưởng đến năng suất. Vì vậy, chúng tôi cho phép các hoạt động nông nghiệp được trở lại đầu tiên. Và tất cả chúng ta đều thấy kết quả trong với lĩnh vực này là rất tốt mặc dù trải qua nhiều tháng gián đoạn. Việc phân phối lương thực kỹ lưỡng, các chuyến tàu Shramik đặc biệt và việc thu mua chủ động đã được thực hiện cho cả nhu cầu trước mắt và trung hạn của người dân.

Để cải thiện những khó khăn mà mọi người phải đối mặt, chúng tôi đã đưa ra gói Atmanirbhar Bharat. Gói này giải quyết các vấn đề mà mọi thành phần xã hội và mọi lĩnh vực của nền kinh tế đang phải đối mặt.

Điều này cũng tạo cơ hội cho chúng tôi thực hiện những cải cách đã được chờ đợi trong nhiều thập kỷ nhưng không ai có thể thực hiện sớm. Các cải cách trong các lĩnh vực như than, nông nghiệp, lao động, quốc phòng, hàng không dân dụng, v.v. đã được thực hiện sẽ giúp chúng ta quay trở lại con đường tăng trưởng cao như trước khi khủng hoảng.

Những nỗ lực của chúng tôi đang mang lại kết quả vì nền kinh tế Ấn Độ đã trở lại đúng hướng nhanh hơn dự kiến.

Chính phủ của ngài đã khởi xướng hai cuộc cải cách quan trọng của thế hệ thứ hai - cải cách nông nghiệp và lao động. Ngài lạc quan đến mức nào về những sáng kiến này sẽ mang lại lợi ích kinh tế mong muốn, đặc biệt là trong bối cảnh kinh tế suy thoái tổng thể và sự phản đối về chính trị?

Các chuyên gia đã ủng hộ những cải cách này trong một thời gian dài. Ngay cả các đảng phái chính trị cũng đã yêu cầu bỏ phiếu nhân danh những cải cách này. Mọi người đều mong muốn những cải cách này sẽ xảy ra. Vấn đề là các đảng đối lập không muốn chúng tôi nhận được tín nhiệm.

Chúng tôi cũng không muốn kể công. Chúng tôi đã thực hiện các cải cách liên quan tới phúc lợi của nông dân và công nhân. Và họ hiểu đồng thời tin tưởng ý định của chúng tôi vì thành tích mà chúng tôi đã đạt được.

Chúng tôi đã tiến hành cải cách từng bước ngành nông nghiệp trong sáu năm qua. Vì vậy, những gì chúng tôi làm ngày hôm nay là một phần trong chuỗi hành động mà chúng tôi đã bắt đầu từ năm 2014. Chúng tôi cũng đã tăng Giá thu mua tối thiểu nhiều lần và trên thực tế, chúng tôi đã thu mua sản phẩm của nông dân với Giá tối thiểu nhiều hơn nhiều lần so với các chính phủ trước đó. Cả thủy lợi và bảo hiểm đều có sự cải thiện đáng kể nhằm đảm bảo hỗ trợ thu nhập trực tiếp cho nông dân.

Những gì còn thiếu trong nông nghiệp Ấn Độ là sự đền đáp xứng đáng cho tất cả xương máu và công sức của người nông dân. Cơ cấu mới do những cải cách này mang lại sẽ làm tăng đáng kể lợi nhuận của nông dân. Cũng như trong các ngành công nghiệp khác, khi có lợi nhuận nó sẽ được tái đầu tư trở lại lĩnh vực đó để tạo ra nhiều sản phẩm hơn. Một chu kỳ hiệu quả của lợi nhuận và tái đầu tư sẽ xuất hiện. Trong lĩnh vực trồng trọt cũng vậy, chu kỳ này sẽ mở ra nhiều cơ hội đầu tư, đổi mới và công nghệ mới. Do đó, những cải cách này có tiềm năng to lớn để

chuyển đổi không chỉ ngành nông nghiệp mà còn toàn bộ nền kinh tế nông thôn. Đối với Giá thu mua tối thiểu, trong vụ đông vừa kết thúc, Chính phủ Trung ương đã mua được 389,9 vạn tấn lúa mì, một kỷ lục của mọi thời đại, với 750,550,000,000 rupee sẽ đến tay nông dân theo Giá thu mua tối thiểu.

Trong khi vẫn đang quảng bá cho vụ hè, có tới 159,500,000 tấn thóc đã được thu mua, so với 134,500,000 tấn vào cùng thời điểm năm ngoái, tăng 18,62%. Tất cả điều này xảy ra sau khi chúng tôi đưa ra ba sắc lệnh, hiện đã được Quốc hội thông qua.

Chi trả cho Giá thu mua tối thiểu đến nông dân đối với lúa đã tăng 1,5 lần, lúa mì tăng 1,3 lần, đậu lăng tăng 75 lần và hạt có dầu tăng 10 lần trong 5 năm qua so với 5 năm của UPA-2 (2009-10 đến 2013-14). Điều này chứng tỏ sự dối trá và thiếu trung thực của những kẻ đang tung tin đồn thổi về Giá thu mua tối thiểu.

Và cải cách lao động thì sao?

Những cải cách này rất có lợi cho công nhân. Bây giờ họ được hưởng mọi quyền lợi và an sinh xã hội ngay cả khi được thuê có thời hạn. Các cải cách lao động sẽ giúp tạo công ăn việc làm đáng kể đồng thời bảo vệ người lao động bằng cách đảm bảo cải cách tiền lương tối thiểu, cung cấp cho an sinh xã hội cho người lao động trong khu vực chính thức, và giảm thiểu sự can thiệp của chính phủ. Nó sẽ đảm bảo việc trả lương đúng hạn và ưu tiên cho an toàn lao động của người lao động đồng thời đóng góp vào xây dựng môi trường lao động tốt hơn.

Trong vài tuần qua, chúng tôi đã hoàn thành những việc đã đặt ra. 44 bộ luật lao động trung ương với hơn 1.200 phần đã được hợp nhất thành bốn bộ luật. Bây giờ sẽ chỉ có một đăng ký, một đánh giá và một lần nộp lại. Cùng với việc tuân thủ dễ dàng hơn, điều này sẽ dẫn đến một chế độ ổn định cho các doanh nghiệp đầu tư và tạo ra việc đôi bên cùng có lợi cho người lao động và người sử dụng lao động.

Đối với lĩnh vực sản xuất, trong sáu năm qua, chúng tôi đã thực hiện một số biện pháp cải cách từ cắt giảm thuế suất doanh nghiệp xuống 15% đối với các đơn vị sản xuất mới đến nâng giới hạn FDI và cho phép đầu tư tư nhân vào các lĩnh vực chiến lược như vũ trụ, quốc phòng, v.v. Về cơ bản, các cải cách đối với lĩnh vực sản xuất đã được thực hiện với một mảnh ghép còn lại - cải cách lao động. Chúng tôi đã làm được điều đó. Người ta thường nói đùa rằng Ấn Độ có nhiều luật lao động hơn lao động trong các ngành chính. Luật lao động thường giúp đỡ tất cả mọi người trừ người lao động. Tăng trưởng toàn diện không thể xảy ra cho đến khi lực lượng lao động của Ấn Độ nhận được những lợi ích của việc chính thức hóa.

Tôi tin tưởng rằng những cải cách được thực hiện trong vài tháng qua sẽ giúp tăng tốc độ tăng trưởng và lợi nhuận trong cả lĩnh vực sản xuất và nông nghiệp. Hơn nữa, nó cũng sẽ báo hiệu cho thế giới rằng đây là một Ấn Độ mới tin tưởng vào thị trường và các lực lượng thị trường.

Có một chỉ trích rằng sự linh hoạt trong việc sa thải nhân viên đã được mở rộng áp dụng cho các nhà máy sử dụng tới 300 người. Nhưng các nhà máy khổng lồ trong lĩnh vực điện tử, hàng may mặc và các lĩnh vực khác sử dụng nhiều hơn thế. Tại sao không mở rộng sự linh hoạt này cho tất cả các nhà máy trong khi tăng mạnh bồi thường cho những người bị sa thải? Ngoài ra, quan điểm của ngài về những chỉ trích xung quanh việc cắt giảm quyền đình công là gì?

Ấn Độ đang phải đối mặt với một vấn đề song song: Luật lao động của chúng ta khiến hầu hết người lao động không có bất kỳ an sinh xã hội nào. Và các công ty không muốn thuê thêm lao động vì sợ luật lao động, điều ngăn cản các ngành sản xuất cần nhiều lao động. Hệ thống thanh tra và luật lao động phức tạp đã ngăn cản người sử dụng lao động.

Chúng ta cần phải thoát khỏi suy nghĩ rằng công nghiệp và lao động luôn mâu thuẫn với nhau. Tại sao không có một cơ chế mà cả hai đều có lợi như nhau? Vì lao động là một chủ thể đồng thời, luật cho phép chính quyền các bang linh hoạt trong việc sửa đổi các quy tắc này tùy theo tình hình và yêu cầu riêng của họ. Quyền đình công không hề bị cắt giảm. Trên thực tế, các tổ chức công đoàn đã được trao một quyền mới, cho phép họ được thừa nhận theo luật định.

Chúng tôi đã làm cho mối quan hệ giữa người sử dụng lao động và người lao động trở nên có hệ thống và cân xứng hơn. Việc đưa ra thông báo trước sẽ tạo cơ hội cho việc giải quyết một cách thân thiện mọi khiếu kiện giữa người lao động và người sử dụng lao động.

Hệ thống GST đã phải chịu áp lực đáng kể từ Covid-19. Hiện tại, trung ương đã đồng ý vay tiền và chuyển cho các bang. Nhưng nhìn về phía trước, ngài thấy trước tình hình như thế nào đối với chính quyền các bang?

Sáu năm qua đã chứng kiến tinh thần cạnh tranh và hợp tác của chủ nghĩa liên bang trong mọi hành động của chúng tôi. Một đất nước rộng lớn như nước ta không thể chỉ phát triển dựa trên một trụ cột là trung ương mà cần trụ cột thứ hai là các bang. Cuộc chiến chống lại Covid-19 cũng được củng cố vì cách tiếp cận này. Các quyết định đã được thực hiện chung. Tôi đã có các hội nghị truyền hình với các Thủ Hiến nhiều lần để nghe các đề xuất và ý kiến đóng góp của họ, điều này không hề tồn tại trong lịch sử.

Trên GST, đây là một năm bất thường. Hầu hết các giả định và tính toán đều không tính đến đại dịch thế kỷ sẽ xảy ra. Tuy nhiên, chúng tôi đã đề xuất các phương án để tiếp tục và hầu hết các bang đều ổn với chúng. Một sự đồng thuận đang phát triển.

Ngài từng là Thủ Hiến trong nhiều năm. Ngài đề xuất hình thức hợp tác nào với các bang trên khía cạnh kinh tế trong bối cảnh hiện nay?

Điều quan trọng cần nhớ là mối quan hệ giữ trung ương và bang không giới hạn ở GST. Bất chấp đại dịch và tổng doanh thu từ thuế giảm, chúng tôi đã tăng cường chuyển nguồn lực đến các tiểu bang. Từ tháng 4 đến tháng 7, tổng số tiền phân chia thuế cộng với các khoản trợ cấp cho các bang, bao gồm cả các chương trình do trung ương tài trợ, tăng 19% lên 406, nghìn tỷ rupee từ 342 nghìn tỷ rupee trong cùng kỳ năm ngoái. Nói tóm lại, trong khi doanh thu của chúng tôi giảm, chúng tôi vẫn duy trì dòng tiền đến các tiểu bang. Theo quan điểm của đại dịch Covid-19, chính quyền trung ương cũng cho phép giới hạn vay bổ sung lên đến 2% tổng sản phẩm quốc nội quốc gia (GSDP) cho các bang trong năm 2020-21. Con số này lên tới 427 nghìn tỷ được cung cấp cho các tiểu bang. Trung tâm đã cấp phép cho các tiểu bang tăng 0,5% đầu tiên vào tháng 6 năm 2020. Điều này làm cho các tiểu bang có thêm 1,068,300,000,000 rupee. Theo yêu cầu của các

bang, giới hạn sử dụng Quỹ Ứng phó Thiên tai của Bang (SDRF) đã được tăng từ 35% lên 50%. Điều này được thực hiện để đảm bảo thêm tài chính với các bang chống lại Corona.

Nhiều người cho rằng trung ương đã chuyển những rắc rối của mình cho các bang. Suy nghĩ của ngài là gì?

Để tôi cho bạn một ví dụ về những gì đã từng xảy ra trước đó. Khi VAT thay thế CST dưới thời chính phủ UPA, họ đã hứa sẽ bồi thường cho các tiểu bang nếu thiếu hụt doanh thu. Nhưng bạn biết UPA đã làm gì không? Họ từ chối bồi thường cho các bang bất chấp cam kết của họ. Không chỉ trong một năm mà liên tục trong năm năm. Đây là một trong những lý do tại sao các bang không đồng ý với chế độ GST theo UPA. Mặc dù thực tế là một chính phủ khác đã thực hiện cam kết đó nhưng chúng tôi đã tự mình xóa bỏ những khoản phí đó khi chúng tôi nắm quyền vào năm 2014. Điều này cho thấy cách tiếp cận của chúng tôi đối với chủ nghĩa liên bang.

Các nhà phê bình của chính phủ đã nói rằng Ấn Độ đang có mức độ cao ở cả hai cột - số lượng ca bệnh và sự suy giảm kinh tế. Ngài phản ứng thế nào với những lời chỉ trích đó?

Có một số người thông minh đến mức sử dụng số liệu ca bệnh để so sánh đất nước của chúng ta với các quốc gia khác có dân số chỉ tương đương với tiểu bang của chúng ta.

Tuy nhiên, tôi hy vọng The Economic Times sẽ nghiên cứu tốt hơn và không làm dấy lên những lập luận như vậy. Khi xem những con số hiện tại của mình, chúng ta cũng nên xem những con số khủng được các chuyên gia dự báo trong tháng 3 là gì.

Năm thông số kinh tế mà ngài sẽ chỉ ra như những chỉ báo rõ ràng về sự phục hồi là gì? Cụ thể, ngài mong đợi loại hồi phục nào trong năm tới?

Chúng ta đang trên đường phục hồi kinh tế. Các chỉ số cũng chứng tỏ điều đó. Đầu tiên, trong lĩnh vực nông nghiệp, như tôi đã nói trước đó, nông dân của chúng ta đã phá vỡ mọi kỷ lục và chúng ta cũng đã thực hiện thu mua kỷ lục ở mức Giá thu mua tối thiểu cao nhất từ trước đến nay. Hai yếu tố này - sản xuất kỷ lục và mua kỷ lục - sẽ tạo ra thu nhập đáng kể cho nền kinh tế nông thôn, vốn sẽ có chu kỳ tạo ra nhu cầu của riêng nó. Thứ hai, dòng vốn FDI cao kỷ lục cho thấy hình ảnh ngày càng tăng của Ấn Độ như một quốc gia thân thiện với các nhà đầu tư. Năm nay, bất chấp đại dịch, chúng ta đã nhận được vốn FDI cao nhất từ trước đến nay là 35,73 tỷ đô la từ tháng 4 đến tháng 8. Con số này cao hơn 13% so với cùng kỳ năm ngoái, cũng là một năm kỷ lục. Thứ ba, doanh số bán ô tô cùng với doanh số máy kéo đang đạt hoặc vượt qua mức của năm trước. Điều này cho thấy nhu cầu đang hồi sinh mạnh mẽ. Thứ tư, sự phục hồi ổn định trong lĩnh vực sản xuất đã giúp Ấn Độ leo hai bậc lên vị trí thứ ba trong số các thị trường mới nổi quan trọng sau Trung Quốc và Brazil vào tháng 9. Tăng trưởng sản xuất được phản ánh qua mức tăng xuất khẩu đầu năm so với cùng kỳ năm trước trong bảy tháng. Tăng trưởng hóa đơn điện tử và thu thuế GST cũng rất tốt.

Cuối cùng, về số lượng thuê bao ròng mới của EPFO, tháng 8 năm 2020 đã tăng 34% so với tháng 7 năm 2020 với việc bổ sung hơn một triệu thuê bao mới. Điều này cho thấy thị trường việc làm đang tăng lên.

Ngoài ra, dự trữ ngoại hối đã chạm mức cao kỷ lục. Các chỉ số chính về phục hồi kinh tế như vận tải hàng hóa đường sắt tăng hơn 15% và nhu cầu điện trong tháng 9 tăng 4% so với cùng tháng năm ngoái. Điều này cho thấy rằng sự phục hồi đang diễn ra trên phạm vi rộng. Thêm vào đó, các thông báo của Aatmanirbhar Bharat là một động lực lớn đối với nền kinh tế, đặc biệt là đối với các doanh nghiệp nhỏ và khu vực phi chính thức.

Kế hoạch của ngài để kích thích thêm là gì?

Chúng tôi sẽ thực hiện mọi biện pháp cần thiết để không ngừng kích thích nền kinh tế kịp thời, đồng thời đảm bảo ổn định kinh tế vĩ mô tổng thể. Hãy nhớ rằng, chúng ta vẫn chưa kết thúc đại dịch. Tuy nhiên, nền kinh tế của chúng ta đã cho thấy một khả năng phục hồi đáng kể, phần lớn là nhờ vào sự kiên cường của người dân. Đây là điều không được nắm bắt trong những con số này, nhưng là lý do đằng sau những con số đó. Chủ cửa hàng, nhà kinh doanh, người điều hành doanh nghiệp vừa và nhỏ, người làm việc trong nhà máy, doanh nhân, tất cả những người này đều là những người anh hùng chịu trách nhiệm về tâm lý thị trường mạnh mẽ và sự hồi sinh của nền kinh tế.

Có vẻ ngài tin rằng Ấn Độ vẫn có thể nổi lên như một trung tâm sản xuất lớn của thế giới, đặc biệt là bằng cách trở thành một phần của chuỗi cung ứng toàn cầu vào thời điểm mà các công ty đang tìm cách giảm thiểu rủi ro khi tiếp xúc với Trung Quốc. Sự tiến bộ trong vấn đề này là gì? Liệu Ấn Độ có thể nổi lên như một sự thay thế đáng tin cậy cho Trung Quốc trong chuỗi cung ứng toàn cầu hay không?

Ấn Độ đã bắt đầu nói về sản xuất ngay cả trước đại dịch. Chúng tôi đã bắt tay vào việc tăng sản xuất trong một khoảng thời gian. Xét cho cùng, Ấn Độ là một quốc gia trẻ với lực lượng lao động có tay nghề cao. Nhưng Ấn Độ không tin vào việc đạt được từ sự mất mát của những người khác. Ấn Độ sẽ trở thành một trung tâm sản xuất toàn cầu dựa trên thế mạnh của riêng mình. Nỗ lực của chúng ta không phải là trở thành sự thay thế của một quốc gia nào đó, mà là trở thành một quốc gia mang đến những cơ hội duy nhất. Chúng ta muốn nhìn thấy sự tiến bộ của tất cả. Nếu Ấn Độ tiến bộ, 1/6 nhân loại sẽ tiến bộ.

Chúng ta đã thấy trật tự thế giới mới được hình thành như thế nào sau Thế chiến II. Điều gì đó tương tự sẽ xảy ra sau Covid-19. Lần này, Ấn Độ sẽ đi trên con đường sản xuất và hội nhập vào chuỗi cung ứng toàn cầu. Chúng ta có những lợi thế cụ thể về hình thức dân chủ, nhân khẩu học và nhu cầu.

Vì vậy, các biện pháp chính sách mà ngài đề xuất để giúp Ấn Độ thực hiện bước nhảy vọt khổng lồ này là gì?

Ngành dược phẩm của Ấn Độ trong vài tháng qua đã chứng tỏ con đường phía trước. Ấn Độ đã nổi lên như một nước đóng vai trò quan trọng trong chuỗi cung ứng dược phẩm toàn cầu. Chúng ta đã trở thành nhà sản xuất bộ dụng cụ PPE lớn thứ hai trong một thời gian rất ngắn. Ấn Độ cũng đang ghi dấu ấn trong việc sản xuất các mặt hàng công nghệ tiên tiến như máy thở và từ công suất gần như không đáng kể trước đó hiện tại chúng ta đang sản xuất hàng nghìn máy thở trong thời gian nhanh chóng.

Từ khi độc lập cho đến khi đại dịch bắt đầu, khoảng 15-16 nghìn máy thở trong tình trạng hoạt động đã tồn tại trong các bệnh viện chính phủ trên khắp Ấn Độ. Bây giờ, chúng ta đang tiến nhanh trong việc bổ sung thêm 50000 máy thở nữa tại các bệnh viện này.

Bây giờ, chúng ta đã thiết lập thành công mô hình này. Chúng ta có thể mô phỏng nó trong các lĩnh vực khác. Các chương trình khuyến khích liên kết sản xuất (PLI) được triển khai gần đây của chúng tôi cho sản xuất di động, dược phẩm và thiết bị y tế là những ví dụ điển hình về cách tiếp cận tập trung và có mục tiêu này nhằm thu hút các nhà đầu tư có uy tín quốc tế nhằm tạo ra năng lực với quy mô toàn cầu và khả năng cạnh tranh, cũng như biến Ấn Độ trở thành trung tâm xuất khẩu của họ. Riêng trong mảng điện thoại di động, dự kiến sản lượng trị giá trên 10 nghìn tỷ rupee sẽ diễn ra trong 5 năm tới, trong đó 60% sẽ là xuất khẩu.

Theo Moody's, 154 dự án greenfield từ Mỹ đã đến Ấn Độ vào năm 2020, so với 86 ở Trung Quốc, 12 ở Việt Nam và 15 ở Malaysia. Đây là một dấu hiệu rõ ràng về niềm tin toàn cầu vào câu chuyện tăng trưởng của Ấn Độ trong tương lai. Chúng tôi đã đặt nền tảng vững chắc để đưa Ấn Độ trở thành điểm đến sản xuất hàng đầu.

Việc cắt giảm thuế doanh nghiệp, giới thiệu khai thác thương mại trong lĩnh vực than đá, mở cửa ngành hàng không vũ trụ cho đầu tư tư nhân, dỡ bỏ các hạn chế quốc phòng đối với các tuyến đường hàng không sử dụng hàng không dân dụng, là một số bước đi dài hơi trong việc thúc đẩy tăng trưởng.

Nhưng điều chúng ta cũng nên hiểu là Ấn Độ chỉ có thể phát triển nhanh khi các bang của chúng ta cũng thế. Cần có sự cạnh tranh lành mạnh giữa các bang trong việc thu hút đầu tư. Các tiểu bang cũng đang cạnh tranh trên bảng xếp hạng chỉ số Dễ Kinh doanh. Chỉ riêng các ưu đãi có thể không đủ để thu hút các khoản đầu tư, các bang sẽ cần phải xây dựng cơ sở hạ tầng và tuân theo các chính sách tốt liên quan đến phát triển.

Trong một số khu vực, người ta lo sợ rằng sáng kiến Atmanirbhar đánh dấu sự quay trở lại của thời kỳ tự bế. Một số ý kiến cho rằng có mâu thuẫn giữa việc Ấn Độ tìm cách trở thành một phần của chuỗi cung ứng toàn cầu trong khi hạn chế nhập khẩu. Quan điểm của ngài là gì?

Ấn Độ hay người Ấn Độ không phải hướng nội hay tự cho mình là trung tâm. Chúng ta là một nền văn minh hướng tới tương lai và một nền dân chủ sôi động, mong muốn tương tác với các quốc gia khác để xây dựng một thế giới tốt đẹp hơn. Aatmanirbhar Bharat không chỉ là về cạnh tranh mà còn về năng lực, không phải về sự thống trị mà là về sự đáng tin cậy, không phải là nhìn vào bên trong mà là nhìn ra thế giới.

Vì vậy, khi chúng tôi nói Aatmanirbhar Bharat, chúng tôi muốn nói đến một Ấn Độ tự cường. Một Ấn Độ tự cường cũng là một người bạn đáng tin cậy cho thế giới. Một Ấn Độ tự cường không có nghĩa là một Ấn Độ coi mình là nhất. Khi một đứa trẻ đến 18 tuổi, ngay cả cha mẹ cũng bảo nó phải độc lập. Điều này là tự nhiên.

Ngày nay chúng ta đang sử dụng sự độc lập của mình để giúp thế giới trong lĩnh vực y tế. Ví dụ, chúng ta đang sản xuất vắc xin và thuốc mà không tăng chi phí hoặc đưa ra các hạn chế. Một đất nước tương đối nghèo như nước ta phải chịu một chi phí rất lớn để đào tạo các bác sĩ, những

người ngày nay đang làm việc trên toàn cầu để giúp đỡ nhân loại. Chúng ta không bao giờ ngăn họ di cư.

Vì vậy, không có gì mâu thuẫn?

Sự nhầm lẫn giữa các chuyên gia không hẳn là mâu thuẫn trong cách tiếp cận của chúng tôi. Chúng tôi vừa nói lỏng các hạn chế đối với FDI thông qua các cải cách như bạn thấy trong nông nghiệp, lao động và than. Chỉ một quốc gia tin tưởng vào sức mạnh của thương mại và thương mại quốc tế mới có thể mở ra ngày càng nhiều con đường để làm việc với thế giới. Đồng thời, cũng đúng là Ấn Độ đã không thể nhận ra tiềm năng của mình trong những ngành mà chúng ta có lợi thế so sánh vốn có. Lấy ví dụ về than đá. Ấn Độ đã nhập khẩu gần 1,5 nghìn tỷ rupee tiền than trong giai đoạn 2019-20, mặc dù chúng ta là một trong những quốc gia có trữ lượng than lớn nhất thế giới. Quốc phòng là một lĩnh vực phụ thuộc nhập khẩu khác của chúng ta. Trong khi việc chúng ta tăng giới hạn FDI từ 49 lên 74%, sản xuất trong nước cho 101 mặt hàng trị giá 3,5 nghìn tỷ rupee trong vòng 5 năm tới cũng đã được công bố.

Chúng tôi đã trao cơ hội công bằng cho những ai đã đầu tư vào Ấn Độ, thể hiện sự tin tưởng của họ để mở rộng năng lực và giúp họ có thể cạnh tranh toàn cầu. Sáng kiến Aatmanirbhar Bharat là vấn đề mở khóa tiềm năng tiềm ẩn của Ấn Độ để các công ty của chúng ta có thể phục vụ không chỉ thị trường trong nước, mà còn cả toàn cầu.

Từ đánh giá của chính phủ, có vẻ như các FTA đã không có lợi cho Ấn Độ. Chúng ta cũng đã rút khỏi RCEP. Tư duy của ngài đã thay đổi như thế nào về chủ đề này? Ngài có nghĩ rằng chúng ta nên theo đuổi các FTA không?

Nguyên tắc chỉ đạo đằng sau Thương mại quốc tế là tạo ra các giải pháp cùng có lợi cho tất cả các nước liên quan. Và tôi được các chuyên gia cho rằng, lý tưởng nhất là các thỏa thuận thương mại nên mang tính toàn cầu và đa phương thông qua WTO. Ấn Độ luôn tuân thủ các quy tắc thương mại toàn cầu và xây dựng một hệ thống thương mại quốc tế tự do, công bằng, bình đẳng, minh bạch và dựa trên các quy tắc, hệ thống này sẽ thực hiện các mục tiêu và nguyện vọng phát triển dự kiến của các nước đang phát triển, như dự kiến của WTO.

Trước đây, trong khi mở cửa thị trường, chúng ta cũng đã ký kết 10 hiệp định thương mại tự do (FTA) và 6 hiệp định thương mại ưu đãi (PTA). Việc đánh giá các FTA hiện tại nên dựa trên cơ sở đo lường mức độ mà chúng đã mang lại lợi ích như thế nào cho Ấn Độ chứ không phải dựa trên lập trường ý thức hệ.

Ấn Độ muốn trở thành một phần của chuỗi giá trị toàn cầu và muốn thực hiện các giao dịch thương mại nhưng những giao dịch này phải công bằng và không phân biệt đối xử. Hơn nữa, vì Ấn Độ sẽ cung cấp khả năng tiếp cận một thị trường rộng lớn, các thỏa thuận phải có đi có lại và cân bằng.

Chúng ta đã ưu đãi tiếp cận thị trường rộng lớn của mình theo các FTA. Tuy nhiên, các đối tác thương mại của chúng ta không phải lúc nào cũng đáp lại bằng cách đối xử tương tự. Các nhà xuất khẩu của chúng ta thường phải đối mặt với các hàng rào phi thuế quan không có chủ đích. Ví dụ, trong khi các đối tác thương mại của chúng tôi có thể xuất khẩu thép sang Ấn Độ, một số đối tác thương mại không cho phép nhập khẩu thép Ấn Độ. Tương tự, các nhà sản

xuất lớp xe Ấn Độ không thể xuất khẩu do các rào cản kỹ thuật. Mặc dù Ấn Độ vẫn cam kết cởi mở và minh bạch trong thương mại, nhưng chúng ta sẽ sử dụng các biện pháp và công cụ theo ý mình để đảm bảo quyền tiếp cận tự do và công bằng cho các nhà xuất khẩu của mình.

Trong trường hợp của RCEP, Ấn Độ đã nỗ lực hết sức để có kết luận cuối cùng. Chúng ta muốn có một sân chơi bình đẳng dựa trên các thông lệ thương mại công bằng và minh bạch. Chúng ta bày tỏ quan ngại nghiêm trọng về các hàng rào phi thuế quan và sự không rõ ràng của các chế độ trợ cấp ở một số nước RCEP. Ấn Độ đã có quan điểm được coi là không tham gia RCEP, nhấn mạnh thực tế là cấu trúc hiện tại không phản ánh các nguyên tắc hướng dẫn của RCEP cũng như giải quyết các vấn đề còn tồn tại.

Ấn Độ đã nổi lên như một nhà sản xuất PPE và khẩu trang lớn. Dược phẩm đã nổi lên như một lĩnh vực chiến lược. Trong tương lai, làm thế nào để ngài củng cố lợi thế của chúng ta trong lĩnh vực này?

Khi bắt đầu đại dịch, chúng tôi nhận ra rằng chúng ta phụ thuộc vào nhập khẩu cho PPE. Vấn đề trở nên trầm trọng hơn sau khi các quốc gia áp đặt các biện pháp phong tỏa, ảnh hưởng đến hoạt động sản xuất, dẫn đến gián đoạn chuỗi cung ứng toàn cầu. Điều này về cơ bản có nghĩa là chúng ta phải nhanh chóng nghĩ ra cách trở nên tự chủ trong thời kỳ khủng hoảng.

Chúng tôi đã theo một phương pháp tiếp cận thực hành rất tập trung, xác định và tìm nguồn cung ứng từng nguyên liệu thô cho mục đích này. Chúng tôi đã làm việc 24/7 với doanh nghiệp và chính quyền tiểu bang để đáp ứng mục tiêu sản xuất và mua sắm Bộ dụng cụ PPE, khẩu trang N-95, máy thở, bộ dụng cụ chẩn đoán, v.v. Sau khi các vấn đề này được phân loại, sản xuất bản địa đã bắt đầu và các đơn đặt hàng được đặt cho các nhà sản xuất trong nước để thực hiện. Ấn Độ hiện đang ở một vị trí không chỉ đáp ứng nhu cầu trong nước mà còn có khả năng đáp ứng nhu cầu của các nước khác.

Trong vài tháng qua, Ấn Độ đã trở thành nhà thuốc của Thế giới, cung cấp thuốc và thiết bị y tế cho khoảng 150 quốc gia. Ngành dược phẩm của Ấn Độ có quy mô khoảng 38 tỷ USD. Để củng cố lợi thế này, chính phủ đã phê duyệt khoản chi 140 nghìn tỷ rupee để sản xuất thiết bị y tế và các thành phần dược phẩm hoạt tính. Các khu sản xuất thuốc và thiết bị y tế hàng loạt đang được tạo ra để đạt được vị trí dẫn đầu toàn cầu.

Một loại vắc-xin có thể sẽ được cung cấp vào năm tới. Có một số suy nghĩ về việc phân phối và ưu tiên về những người sẽ được tiêm chủng hay không?

Đầu tiên và quan trọng nhất, tôi muốn đảm bảo với cả nước là khi có vắc-xin, mọi người đều sẽ được tiêm chủng. Không ai sẽ bị bỏ lại phía sau. Tất nhiên, ban đầu chúng tôi có thể tập trung vào việc bảo vệ những người dễ bị tổn thương nhất và những người lao động tuyến đầu. Nhóm chuyên gia quốc gia về quản lý vắc xin Covid-19 đã được thành lập để vạch ra con đường phía trước.

Chúng ta cũng nên nhận ra rằng việc phát triển vắc-xin vẫn đang được tiến hành. Thử nghiệm đang được thực hiện. Các chuyên gia còn chưa thể trả lời vắc xin sẽ là gì, liều lượng cho mỗi người, chu kỳ hoặc cách sử dụng vắc xin thế nào, v.v. Khi những điều này được các chuyên gia hoàn thiện chúng tôi mới có cách tiếp cận trong việc sử dụng vắc xin cho người dân.

Về hậu cần, hơn 28.000 điểm chuỗi lạnh sẽ lưu trữ và phân phối vắc xin Covid-19 để đảm bảo chúng đến được điểm cuối cùng. Các nhóm chuyên trách ở cấp bang, huyện và địa phương sẽ thấy rằng việc phân phối và quản lý vắc xin được thực hiện một cách có hệ thống và có trách nhiệm. Một nền tảng kỹ thuật số để đăng ký, theo dõi và tiếp cận những người thụ hưởng cũng đang được chuẩn bị.

Giả sử chúng ta kiểm soát được Covid-19, chúng ta sẽ đứng ở đâu trong mục tiêu trở thành nền kinh tế 5 nghìn tỷ đô la vào năm 2024?

Hầu hết những người bi quan vẫn nghi ngờ. Nếu bạn cũng thế thì bạn sẽ chỉ nghe thấy những điều thất vọng và tuyệt vọng.

Tuy nhiên, nếu bạn thảo luận với những người lạc quan, bạn sẽ nghe thấy những ý kiến và đề xuất về cách cải thiện. Ngày nay, đất nước chúng ta lạc quan về tương lai, lạc quan về mục tiêu 5 nghìn tỷ USD. Và sự lạc quan này mang lại cho chúng ta niềm tin. Ngày nay, nếu các Chiến binh Corona của chúng ta làm việc từ 18-20 giờ để phục vụ bệnh nhân, điều đó cũng truyền cảm hứng cho chúng ta làm việc chăm chỉ hơn.

Vì vậy, điều gì sẽ xảy ra nếu chúng ta không thể di chuyển với tốc độ mong muốn trong năm nay do đại dịch! Chúng ta sẽ cố gắng và chạy nhanh hơn trong năm tới để bù đắp khoản lỗ. Sẽ không có gì tuyệt vời nếu chúng ta bị cản trở bởi những chướng ngại vật trên con đường của mình. Không tham vọng thì chắc chắn sẽ thất bại. Ấn Độ là nền kinh tế lớn thứ ba tính theo sức mua tương đương. Chúng ta cũng muốn Ấn Độ trở thành quốc gia lớn thứ ba về giá đô la Mỹ hiện tại. Mục tiêu 5 nghìn tỷ đô la sẽ giúp chúng ta đạt được điều đó.

Ngoài ra, chính phủ của chúng tôi có thành tích về việc đạt được các mục tiêu của chúng ta. Chúng tôi đã hoàn thành mục tiêu vệ sinh nông thôn trước thời hạn, chúng tôi đạt mục tiêu điện khí hóa thôn làng trước thời hạn, chúng tôi đạt mục tiêu 80 triệu kết nối Ujjwala trước thời hạn. Vì vậy, với thành tích của chúng tôi và tiếp tục cải cách, mọi người cũng hãy tin tưởng vào khả năng của chúng tôi để đạt được mục tiêu.